Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

De ce gândesc aşa!? Priviți istoricul revistei şi nu uitați că suma totală a cheltuielilor, într-o singură lună, se ridică acum la 29.000.000 lei vechi (!!!), eu neavând decât indemnizația de persoană cu handicap. (Dacă nu aş avea părinții ambii pensionari care să mă înțeleagă şi să mă întrețină…). De unde banii aceştia în fiecare lună!? (Niciodată nu am dus lipsă, nu am fost în criză!). Oare Cine a sensibilizat inimilor acestor oameni deosebiți (unii m-au ajutat cu zeci de milioane, iar alții nu m-au văzut niciodată, dar au dat bani)!?

De asemenea, vă reamintesc că sunt paralizat de la gât în jos de peste 20 de ani (5.09.1986), mâinile mişcându-le într-o oarecare măsură, însă dat fiind faptul că nu mişc deloc degetele de la mâini…, aşa că imaginați-vă că, în această stare, a trebuit să ajung de zeci de ori la Bucureşti (un pic peste 100 km. distanță) în audiențe pentru obținerea primelor adrese, pentru tipărire şi expediere (în primul an), pentru…! Oare Cine S-a îngrijit ca în toți aceşti ani să existe oameni care să-şi lase treburile şi să mă însoțească în toate demersurile şi drumurile care a trebuit să le fac!?

Revenind la istoricul revistei:

PRIMUL AN

- Primul număr a apărut în 2003, pe 18 martie
- Avea 4 pagini şi a apărut într-un tiraj de aprox. 600 buc. Era un simplu pliant.
- În primul an, numărul paginilor a crescut la 8, iar tirajul la 1.050.

AL DOILEA AN

- În al doilea an, numărul de prieteni care primesc revista, a crescut de la 1.050 la peste 1.700.
- Apariția revistei, începând cu luna august 2004, într-un nou format, mult mai apropiat de aşteptările unora dintre noi.
- Creşterea numărului de pagini de la 8 la 12, crescând apoi, în numai 4 - 5 luni, la 16.
- Creşterea numărului de rubrici şi mai ales a celor la care contribuția voastră este copleşitoare: de la 0 în primele luni, la 6 în al doilea an.

AL TREILEA AN

- În al treilea an, numărul de prieteni care primesc revista a crescut şi mai mult, tirajul revistei fiind actualmente de 2.370 de buc. / lună. Practic, în numai 3 ani, numărul prietenilor a crescut de 4 ori!!! Şi aceasta datorită şi vouă, celor ce ați trimis adresele prietenilor şi cunoscuților.
- De asemenea, numărul de pagini a crescut la 20 (de 5 ori față de primul nr.!)
- Creşterea numărului de rubrici la care voi, scumpi prieteni, aveți o contribuție totală sau foarte mare (7 acum, față de 0 la început)

AL PATRULEA AN

- Creşterea numărului de prieteni care primesc revista, luna aceasta urmând să tipărim 2.650 buc.
- Capsarea foilor, ceea ce a făcut ca publicația noastră să se apropie şi ca aspect de statutul de revistă.
- Publicarea şi expedierea unui supliment conținând Legea 448 / 2006.

Şi când te gândeşti că totul a început de la o dorință, de la „un vis imposibil", izvorât(ă) din propriami experiență de viață!

Când, după o copilărie şi un început de adolescență pline de viață, de visuri, planuri şi aşteptări (elev eminent), ajungi, într-o fracțiune de secundă, în urma unei glume proaste, să nu mai simți şi să nu mai mişti nimic de la gât în jos; când, după o operație efectuată de dr. Panoza la „noroc" (toți ceilalți colegi ai dânsului au refuzat, susținând că voi muri) şi după ani de recuperare intensă, „performanțele" la care ajunsesem erau (şi sunt) „deosebite": nu mă pot întoarce singur în pat, nu pot mânca şi bea apă singur, nu mă pot sui şi da jos de pe căruț, nu pot...; când, la un control medical la Spitalul Militar Central din Bucureşti, colonelul neurolog îți spune şi spune familiei, puțin voalat: „Nu se mai face bine niciodată"; când, după alți 3 ani de negare a verdictului cumplit şi de internări disperate la Centre şi secții de recuperare, realitatea crudă te obligă să iei în calcul o viață întreagă de neputință aproape totală, la mâna şi mila altora, o povară, o pedeapsă şi o ruşine pentru cei dragi (aşa gândeam atunci); când viitorul îl vezi negru, întunecat; când durerea şi frustrarea teribilă din inimă te face să jigneşti, să împroşti cu invective şi vorbe urâte tocmai pe cea (mama) şi cei (restul familiei) care s-au sacrificat şi jertfit pentru tine; când îi vezi şi pe ei că abia mai pot să ducă durerea cumplită de a-şi vedea copilul mult iubit în starea aceea; când… (lista ar putea continua), **sinuciderea** apare nu numai ca o soluție, ci şi ca singură alternativă la o astfel de viață, ca o eliberare!

Cât de mult mă înşelam!

Însă când Bunul Dumnezeu Se descoperă cu şi mai mare putere în propria-ți viață, când dintr-un ateu batjocoritor devii un creştin convins datorită dovezilor şi argumentelor prezentate; când, studiind Cuvântul Său, începi să descoperi un Dumnezeu extraordinar, minunat…, puternic interesat de binele şi fericirea ta, dornic de a Se implica (dacă I Se permite) în refacerea şi vindecarea ta sufletească - în primul rând - dar şi fizică, un Dumnezeu care Şi-a dat Singurul Fiu, pentru ca tu să poți avea parte de o a doua şansă, de a te

>>> continuare în pagina 08

Nu suntem singuri!

TIȚA GHEORGHE
Ciolăneşti (Teleorman)

Dragă Aurel,

Spui că povestea mea ar fi interesantă pentru toate persoanele cu handicap care, în unele momente, renunță să mai spere că viața le va oferi şi lor o şansă să se bucure de ea. Poate că ai dreptate, viața mea a fost plină de neprevăzut şi că nici nu mai speram că pot fi şi altceva decât un „handicapat închis între patru pereți", dar nu a fost aşa. Acolo sus am avut un Călăuzitor care mi-a îndrumat paşii prin viață şi mi-a fost mereu alături, la bine şi la rău, iar atunci când am căzut, El m-a ridicat, atunci când cei din jur loveau în mine, El m-a apărat şi mi-a îngrijit rănile şi m-a ajutat să merg mai departe. Indiferent cum suntem, sănătoşi sau bolnavi, albi, negrii sau galbeni, El ne-a ajutat pe toți care am crezut în El.

Dacă a existat cineva în viața mea care nu m-a dezamăgit niciodată, acela este El, care şi atunci când nu am mai crezut în El, nu S-a supărat, ştiind că sunt vorbe spuse la supărare şi, ca un Tată iubitor, nu m-a pedepsit, ci m-a iertat şi m-a învățat că, dacă trec prin această viață efemeră, trebuie să fiu bun şi drept, nu rău sau răzbunător.

Nu pot să mai merg de 31 de ani, de la vârsta de 16 ani. Am avut totuşi norocul să mă bucur de o copilărie frumoasă şi fără griji. Nu ştiam ce mă aşteaptă, dar cel puțin m-am bucurat de copilărie față de alți copii care au fost mai tot timpul bolnavi. M-a crescut mama, bunica şi bunicul meu, care a fost un om evlavios, nelipsind nici măcar o zi de la biserică sau zi de sărbătoare. Copil fiind, mă punea să-i citesc rugăciunile în fiecare seară. Când plecam la şcoală nu uita niciodată să-mi spună să fiu bun şi respectuos cu toată lumea şi să nu mă cert cu nici un copil la şcoală.

Anii copilăriei au trecut fără să îmi dau seama, cu joaca, cu verile călduroase în care mergeam la scăldat, iarna la săniuş şi toate acele zile pe care le petreceam alături de bunicul meu, de la care am învățat să fiu bun la suflet, să nu mint, să nu fur, să nu urăsc pe nimeni pentru că acolo sus există un Dumnezeu care ne apără pe noi toți locuitorii acestui pământ şi El ne vede pe toți, buni sau răi şi, atunci când vom părăsi viața pe care El ne-a dat-o pe acest pământ, cei buni vor fi alături de El. Bunicul nu a avut alți copii în afară de mama mea şi eu eram mândria lui şi întotdeauna îmi plăcea să merg cu el oriunde.

Când aveam vârsta de aproximativ 13 ani, am început să obosesc, să merg pe vârfuri, cu pieptul înainte. Nu am dat prea mare importanță acestui fapt, dar am început să văd privirile celor din jur. Am început să cad din ce în ce mai des, mai ales când simțeam privirile cuiva ațintite asupra mea. Şcoala fiind aproape la aprox. 200 m, am reuşit să termin 8 clase, iar atunci când am vrut să-mi continuu studiile, nu puteam să mai merg. Poate şi din cauza celor din jur care, atunci când mă vedeau mergând, puneau tot felul de întrebări, iar eu fiind mai cuminte, ruşinos din fire, am început să nu mai ies nicăieri.

Am vrut să mă duc la o şcoală ajutătoare, dar din vina unui băiat, care, din păcate, nici el nu putea să meargă, bunicul meu nu m-a lăsat să merg mai departe la şcoală. L-a mințit pe bunicul meu că în 3 ani, cât durează această şcoală ajutătoare, nici nu voi mai putea să mai cresc, iar bunicul meu va trebui să plătească 30.000 de lei pentru şcoală. Această sumă, pentru anul 1974, era o sumă imensă. Atunci am avut şi prima tentativă de sinucidere, dar Dumnezeu l-a trimis la mine pe cel mai bun prieten al meu şi nu m-a lăsat să-mi pun capăt zilelor.

A fost cel mai dureros an din viața mea, când nu voiam să mai aud de nimeni, nici de Dumnezeu. Veneau mulți prieteni pe la mine, dar eu îi goneam pe toți, îi înjuram, îi jigneam ca să nu mai vină pe la mine. Ei nu au făcut asta şi au continuat să vină, iar eu, încet, încet am început să-i accept prin preajma mea.

Împreună cu doi prieteni, am scris la o emisiune radio despre boala mea, despre care nu ştiam prea multe, nici măcar cum se numea. Când nu mai aveam nici o speranță că voi primi un răspuns, în anul 1975, la începutul lunii martie, a venit la mine o doamnă inspector de la Direcția Sanitară, care m-a ajutat să mă internez la Spitalul Județean Alexandria. Până atunci am trecut printr-o perioadă foarte grea.

În afară de Dumnezeu, am mai avut încă un prieten bun, „CARTEA". Am citit foarte mult, în fiecare zi, câte o carte. Dacă viața mea era urâtă şi trebuia să stau închis între patru pereți, prin intermediul cărților evadam din realitate şi alături de personaje trăiam o viață frumoasă, departe de cruda realitate de fiecare zi. Prietenii mei, care erau plecați departe, la şcoli, mă vizitau când veneau pe acasă. Iar cei care se aflau aici la şcoală mă vizitau zilnic şi îmi aduceau cărți de la biblioteca şcolii unde eram înscris.

Citeam orice îmi pica în mână, seara citeam rugăciunile pentru bunicul meu. Norocul meu a fost că îmi plăcea foarte mult să citesc. Eram abonat la biblioteca comunală încă din clasa a III-a IV-a, împreună cu încă doi prieteni, Nicu, mai mare decât mine cu doi ani, şi Ion, mai mic cu un an. Mergeam cu ei la bibliotecă încă de mic copil, şi de la basme, poveşti nemuritoare, nuvele, am ajuns să citesc romane de câte patru sute de pagini în fiecare zi.

- va urma -

Caracterul divin al suferinței

Crăciun Ciprian

Iată deci pe Mântuitorul înaintea suferinței. Iată noblețea Domnului Hristos, iată frumusețea Sa! Trebuia să întâmpine primejdia, durerea, sacrificiul şi crucea şi El a întâmpinat toate acestea nu cu fața deprimată şi plecată spre pământ: nu, ci El a pornit pe drumul suferinței plin de dragoste şi consecvență, îndrep-tându-Şi fața hotărât să meargă la Ierusalim.

...

Pe noi ne costă desigur o luptă mare până când ne hotărâm să păşim pe calea suferințelor şi a durerilor, unde ne este teamă că vom cădea zdrobiți de povara aceea grozavă care ne aşteaptă. De aceea cerem să ni se dea mai întâi timp ca să ne gândim şi apoi să ne hotărâm.Dar, oprindu-ne în fața Domnului Isus, în fața grandorii Sale şi în fața caracterului Său admirabil, ne vom simți îndemnați să ridicăm şi noi fața noastră în sus. Şi dacă ne vom îndrepta fața noastră hotărât către Domnul Isus, către Acela care este Omul durerii şi care a sfințit suferința, atunci am pornit pe o cale bună, pe calea care ne duce la Golgota, dar după aceea ne conduce tot mai sus şi mai sus, până când vom ajunge la Dumnezeu.

Înaintea noastră, a tuturor, stă o întrebare de o însemnătate vitală şi de o importanță veşnică: În ce constă adevărata valoare? Ce ne face pe noi să fim cu adevărat mari? La această întrebare Domnul Hristos ne răspunde clar şi lămurit: "Durerea!" Şi anume o anumită durere; e vorba despre suferința pe care o alegem de bună voie în favoarea aproapelui nostru.

Iudeii, stând la piciorul crucii, au strigat: *"...Dacă eşti Tu Fiul lui Dumnezeu, coboară-Te de pe cruce!"* Matei 27,40. Dar Domnul Hristos a ştiut prea bine că pentru a putea rămâne Mântuitorul nostru şi în acelaşi timp Fiul lui Dumnezeu, a fost nevoie ca să rămână pe cruce şi să moară pe cruce. Iată, aici găsim controversa dintre oameni şi Domnul Hristos.

Acum aş vrea să ne gândim la noi. În general, noi simțim o aversiune când ne gândim la suferință. Ucenicii, înainte de a fi primit Spiritul Sfânt, au zis: *"...Să Te ferească Dumnezeu Doamne! Să nu Ți se întâmple aşa ceva."* Mat. 16:22. Cu alte cuvinte: "Să ne ferească Dumnezeu să suferim!" La fel au vorbit şi păgânii, care vedeau în suferință un blestem. Timpul nostru a păstrat mentalitatea antică a evreilor şi a păgânilor, şi anume să ocolim suferința şi să căutăm bucuria.

În orice caz, un fapt este cert. Dacă ne găsim în fața unei suferințe pe care o putem alege de bună voie, răspunsul la întrebarea: "Să sufăr sau să nu sufăr?" constituie atitudinea decisivă prin care ne hotărâm,

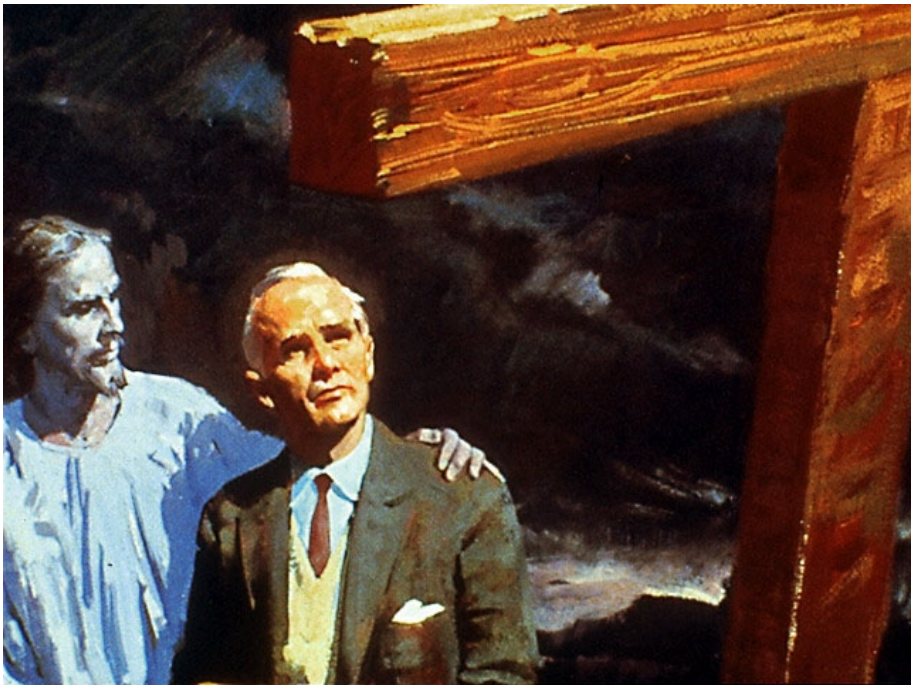

sau a umbla pe urmele Domnului Hristos, sau a-l întoarce spatele. Să ştim lucrul acesta şi să-l ținem bine minte.

Acela care, chiar în chestiunile mici ale vieții de toate zilele, se gândeşte sau acționează aşa după cum a spus Petru: "Să ne ferească Dumnezeu să suferim!" va trebui să audă din partea Domnului Hristos cuvintele: *"...gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri de ale oamenilor"* Matei 16:23. Eu cred că noi, ca creştini, medităm prea puțin la această chestiune atât de importantă şi trecem uşor peste aceste cuvinte ale Mântuitorului atât de însemnate.

Domnul Hristos numeşte suferința ca fiind o chestiune a lui Dumnezeu, atunci când această suferință e îndurată pentru Dumnezeu şi în favoarea oamenilor. Nu numai că suferința aceasta nu-l îndepărtează pe om de Dumnezeu şi nici nu-l înjoseşte, ci dimpotrivă ea îl sfinteşte, îl înnobilează şi îl face să intre în legătura cea mai strânsă cu Dumnezeu şi să înțeleagă mai bine mărirea lui Dumnezeu. *"Dacă suferă pentru că este creştin, să nu-i fie ruşine."* 1 Petru 4:16.

Dar acum să punem întrebarea cea importantă: Este adevărat că

>>> continuare în pagina 05

>>> continuare din pagina 04

suferința e de origine divină? De obicei oamenii şi-L închipuie pe Dumnezeu cum tronează în cer în lumina Sa de nepătruns. Aici, cred ei, Dumnezeu aşează picioarele Sale pe norii care trec pe deasupra pământului nostru, stăpânind asupra întunericului şi ieşind mai presus de orice durere omenească; într-un cuvânt: El tronează în albastrul senin al cerului. Pe de o parte, acest albastru face ca cerul să fie cer, iar pe de altă parte, norii formează orizontul pământesc al oamenilor, adică norii sunt partea noastră.

Ei bine, lucrurile nu stau aşa! Hotărât că nu! Acesta nu este Dumnezeul Evangheliilor; pentru că Dumnezeu este iubire, şi iubirea înseamnă a servi, a se dărui, a suferi. *"dragostea... suferă totul."* 1 Corinteni 13:7. Şi această suferință a lui Dumnezeu o înțelegem mai ales atunci când ne gândim la lumea noastră, unde domneşte egoismul, unde omul este liber să refuze accesul la inima lui, să se opună în fața Aceluia care vrea să-l facă fericit şi chiar în fața lui Dumnezeu, care vrea să i Se dăruiască pe Sine Însuşi. Iată, aici este izvorul durerilor şi suferințelor lui Dumnezeu! Domnul Hristos ne spune că această durere se găseşte, chiar întreţesută în urzeala vieții divine, în Dumnezeu.

Păstorul care porneşte peste munți şi peste stânci în căutarea oii sale pierdute, a lăsat în urma lui vatra caldă şi luminată de flacăra focului. El îşi răneşte picioarele prin pietrele ascuțite ale drumului şi îşi rupe hainele prin desişul pădurilor. El suferă la gândul ca una dintre oile sale este pierdută, dar el suferă şi mai mult în timp ce o caută dar cu toate acestea chipul său străluceşte de o frumusețe mult mai încântătoare atunci când îl vedem în căutarea oii sale pierdute, decât când conduce turma sa, păşind rar şi paşnic, având privirea ațintită pe drumul cel drept care se pierde în zare. Păstorul cel bun, plin de durere şi de suferință, este chiar Dumnezeu.

Această suferință ne va conduce spre slavă desigur nu spre slava noastră proprie ci spre slava lui Dumnezeu, unde vrem să intrăm cu toții. Prin ea vom pătrunde în Sanctuarul ceresc, chiar şi până în Sfânta Sfintelor, deoarece Domnul Hristos, prin sacrificiul Său, prin suferința Sa, a rupt catapeteasma care despărțea Sfânta Sfintelor de Locul sfânt. Acest Dumnezeu, pe care oamenii şi-L închipuie nepăsător şi cu brațele încrucişate, da, acest Dumnezeu face din suferință "chestiunea" Sa, şi astfel, suferința devine mijlocul de comuniune între oameni şi Domnul Hristos. *"Prin lucrurile pe care Le-a suferit"* (Evrei 5:8.9.) zice apostolul Pavel, S-a ridicat Domnul Hristos la cel mai înalt grad de desăvârşire. Crucea a desăvârşit deci pe Domnul Hristos.

Ba mai mult decât atât, iubirea care se sacrifică nu aduce numai în viața Domnului Hristos prezența lui Dumnezeu, ci ea aduce cu sine şi atotputernicia lui Dumnezeu. Iată deci că slujirea, dăruirea de sine, sacrificiul, adică, într-un cuvânt: iubirea nu înseamnă slăbiciune, ci dimpotrivă, iubirea este o forță, si anume forța supremă. Domnul Hristos ştia că iubirea Sa va ținti pe cruce pentru totdeauna adversarul omenirii, adică egoismul, şi că, prin crucea de pe Golgota, omenirea va fi cucerită pentru Dumnezeu. Lumea nu va avea putere să reziste în fața sacrificiului Domnului Hristos. *"Când voi fi înălțat de pe pământ"*, făgăduise Mântuitorul *"voi atrage la Mine pe toți oamenii."* Ioan 12:32. Iubirea care se sacrifică este puterea cea mare de atracție care ridică pe oameni deasupra josniciei lor până la înălțimea lui Dumnezeu, suindu-i până la cruce.

Iată deci pe Mântuitorul înaintea suferinței. Iată noblețea Domnului Hristos, iată frumusețea Sa! Trebuia să întâmpine primejdia, durerea, sacrificiul şi crucea şi El a întâmpinat toate acestea nu cu fața deprimată şi plecată spre pământ: nu, ci El a pornit pe drumul suferinței plin de dragoste şi consecvență, îndreptându-Şi fața hotărât să meargă la Ierusalim.

Nu-i aşa că acest Hristos ne impresionează şi ne cucereşte, ba El ne entuziasmează chiar; acest Isus cu fata Sa atât de hotărâtă.

Pe noi ne costă desigur o luptă mare până când ne hotărâm să păşim pe calea suferințelor şi a durerilor, unde ne este teamă că vom cădea zdrobiți de povara aceea grozavă care ne aşteaptă. De aceea cerem să ni se dea mai întâi timp ca să ne gândim şi apoi să ne hotărâm. Dar, oprindu-ne în fața Domnului Isus, în fața grandorii Sale şi în fața caracterului Său admirabil, ne vom simți îndemnați să ridicăm şi noi fața noastră în sus. Şi dacă ne vom îndrepta fața noastră hotărât către Domnul Isus, către Acela care este Omul durerii şi care a sfințit suferința, atunci am pornit pe o cale bună, pe calea care ne duce la Golgota, dar după aceea ne conduce tot mai sus şi mai sus, până când vom ajunge la Dumnezeu.

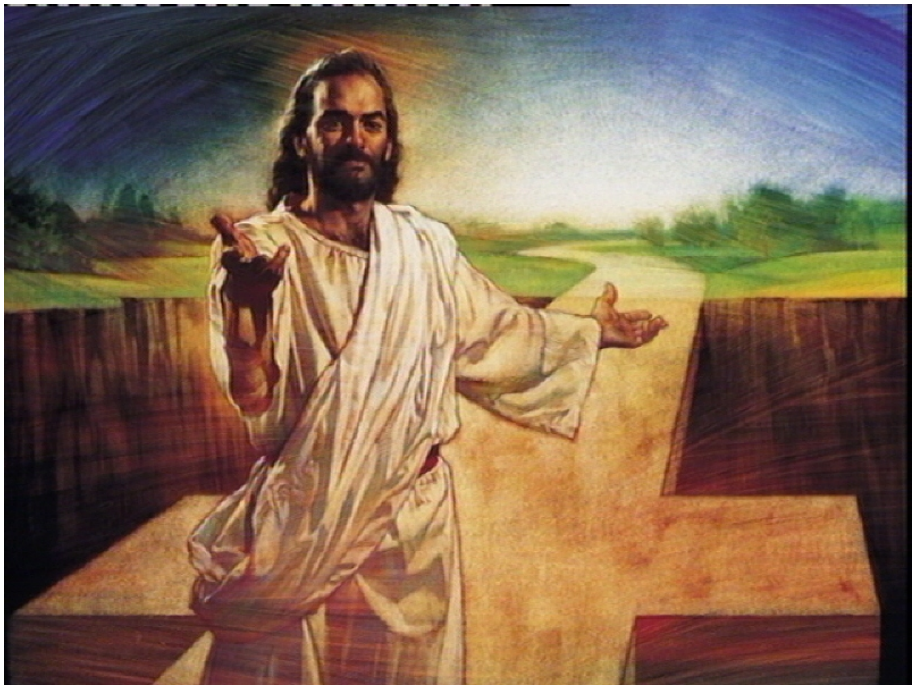

Curaj... Dragoste

Charles Colson, relatează, în cartea sa *„Iubind pe Dumnezeu”*, istoria unui creştin din secolul al patrulea, pe nume Telemachus.

El locuia într-un sat îndepărtat, îngrijindu-şi grădina şi petrecând mult timp în rugăciune. Într-o zi, a avut impresia că Dumnezeu îi spunea să se ducă la Roma, aşa că, ascultător, a pornit la drum. După câteva săptămâni istovitoare de călătorie a ajuns la Roma întimpul unei mari sărbători. Micuțul călugăr a înaintat odată cu mulțimea care se imbulzea pe străzile ce duceau în Collosseum. Acolo i-a văzut pe gladiatori stând în fața cezarului şi salutându-l cu cuvintele:

„Muritorii te salută!”

În clipa următoare, Telemachus a realizat că aceşti oamenmi aveau să se omoarea unul pe celălalt, în timp ce spectatorii vor privi totul cu încântare. Atunci a strigat:

„În numele lui Hristos, opriți-vă!”

Când lupta a început, Telemachus a început să-şi croiască drum prin mulțime spre arenă. Ajuns la zidul de despărțire, l-a sărit şi a aterizat drept în mijlocul luptei. Spectatorii, văzându-l pe piticul care se îndrepta spre gladiatori, strigând aceleaşi cuvinte: *„În numele lui Hristos, opriți-vă!”*, au crezut că totul face parte din spectacol şi au început să râdă.

> *“Nu este mai mare dragoste decât să-şi dea cineva viața pentru prietenii săi.”*
>
> Ioan 15, 13

Dar când şi-au dat seam că nu era aşa, râsetele lor s-au transformat în strigăte de furie. Încă implorându-i pe gladiatori să se oprească din luptă, Telemachus fu lovit cu sabia de unul dintre ei. Căzut pe nisip, ultimele lui cuvinte au fost...

„În numele lui Hristos, opriți-vă!”

Apoi, un lucru ciudat s-a întâmplat. Gladiatorii încetaseră lupta şi nu puteau să-şi îndepărteze privirile de la trupul călugărului care zăcea în arenă. O tăcere grea se lăsă peste Colosseum. Undeva sus, pe ultimul rând, un om se ridică şi ieşi de pe stadion. Ceilalți i-au urmat exemplul şi, într-o tăcere de moarte, toți părăsiră Colosseumul.

Era anul 391 d. Hr. şi aceea a fost ultima ocazie când locuitorii Romei au văzut gladiatori ucigându-se în luptă în acel loc pentru distracția lor. Niciodată, Colosseumul nu avea să mai fie martor al luptelor pe viață şi pe moarte, şi asta pentru că o voce slabă a avut curajul să se ridice asupra tumultului mulțimii. O voce o existență a rostit adevărul lui Dumnezeu, sacrificându-se pentru ceilalți.

În *“The Christian Leader”* (*Conducătorul creştin* n.r.) Don Ratzlaff preia o povestire pe care Vernon Grounds a întâlnit-o în cartea lui Ernest Gordon, *The Miracle on the River Kwai:*

Comportamentul față de soldații scoțieni care, capturați fiind de japonezi, au fost obligați să lucreze la o cale ferată care trebuia să treacă prin junglă, devenise barbar de-a binelea, când ceva uimitor s-a întâmplat într-o după-amiază.

Una dintre lopeți dispăruse, şi din cauza aceasta ofițerul de serviciu se infuriase rău de tot. Dacă soldații nu aveau să scoată imediat lopata furată, ofițerul intenționa să recurgă la represalii. Dar niciunul dintre soldați nu s-a mişcat şi atunci ofițerul a scos automatul amenințând că-i va omorî pe toți. Nimeni nu se amăgea cu idea că ofițerul intenționase să facă vreo glumă. În acel moment, unul dintre ei a făcut un pas înainte. Punând arma înapoi în toc, ofițerul a început să-l lovească cu o lopată până când acesta a murit. Apoi le-a poruncit să-l ia de acolo.

Dar, stupoare. La a doua contorizare a uneltelor, s-a dovedit că fusese făcută o greşeală, pentru că nu lipea nici o lopată. Cineva le numărase greşit prima dată.

Vestea s-a răspândit prin întreg lagărul ca focul în mirişte. Un om a acceptat să moară pentru ca ceilalți să poată trăi!... Incidentul a avut un efect profund asupra tuturor! ... Din acel moment toți soldații au început să se trateze ca frații.

Odată cu pătrunderea Aliaților, prizonierii au avut ocazia să se răzbune pe călăii lor. Dar nu au făcut-o. Ca nişte schelete vii, s-au aliniat în fața japonezilor spunînd: *“Ajunge cu atâtea crime şi atâta ură. Trebuie să iertăm.”*

Câtă putere de transformare are dragostea care se dă pe sine însăşi!

Algiile lombo-sacrate la femei

DINU MARDARE
Profesor C.F.M Principal
Spitalul Clinic de Urgență
„Bagdasar-Arseni", Bucureşti

Problema lombo-sacralgiilor nu este recentă. În zilele noastre însă, ea a depăşit cadrul afecțiunilor reumatismale, a înglobat afecțiunile aparatului digestiv, renal, genital, afecțiunile discului intervertebral, ale rachisului, dezechilibrul static etc.

E foarte grăitor exemplul lui Schleyer-Saunders care, suferind de lombalgie, rebelă la diferite tratamente, şi-a extirpat amigdalele, şi-a vidat câteva focare septice dentare fără nici un rezultat şi s-a vindecat corectându-şi ortopedic piciorul plat după exemplul unui coleg.

Nixon (University College Obstetric Hospital, London) acordă o deosebită atenție acestui subiect, considerând că lombalgiile sunt foarte frecvente la femei şi că ele, în mare parte, suferă în linişte durerea, considerând-o sechelă inevitabilă după naştere sau manifestare normală a menopauzei.

Într-adevăr, lombalgiile, prin frecvența, prin incapacitatea funcțională pe care o declanşează şi răsunetul asupra comportamentului, constituie o adevarată problemă socială.

Iată câteva date asupra frecvenței:

- ✓ Coulson, în 1962, cercetând la un spital din Londra incapacitatea de muncă la infirmierele atinse de această afecțiune, a găsit media de 12 zile pe an, cauzată la 81% din aceste bolnave de efortul ridicării bolnavilor.
- ✓ Martius, în 1935, stabilea că 1/3 din bolnavele sale acuzau lombalgiile ca simptom principal, 2/3 dureri lombare, iar restul nu prezentau asemenea dureri.

La cele lombalgice, cauza era ginecologică în 50%, ortopedică în alte 50% de cazuri. Acest fapt l-a determinat să scrie un capitol intitulat "Ortopedie ginecologică".

- ✓ Eastwood (1952) raportează, la un congres, că 48% din bolnave aveau lombalgii postpartum.
- ✓ Stein, în 1927, găsea că la 85% din femeile cu lombalgii cauza era ginecologică.
- ✓ Reischauer (1949) a studiat leziunile discale la tinerele sub 20 de ani, în legătură cu algiile lombare.
- ✓ Schleyer- Saunders a constatat în practica sa că din trei femei, două sufereau de lombalgie, însă cum multe femei nu acor-dă mare importanță acestui lucru, trebuie interogate şi examinate în această direcție.
- ✓ Mennell (1935) afirma că "un număr considerabil de femei suferă de lombalgii, care sunt o cauză majoră de infirmitate".

Cum se evită unele dificultăți de diagnostic:

O femeie ginecopată poate avea o lombalgie, dar cauza este de ordin ortopedic.

De asemenea, unele lombalgii recunosc etiologii multiple, care trebuie depistate prin examen clinic.

Iată câteva recomandări speciale în legătură cu observația şi stadiul clinic:

1. A se observa la bolnavă mersul, modul de a se aşeza. Dacă îşi menajează coloana vertebrală sau nu, dacă stând în picioare se sprijină egal pe ambele membre sau nu.
2. A se lua o anamneză precisă:
   - ➢ Când au apărut durerile?
   - ➢ Au succedat unei răniri sau unui accident?
   - ➢ Se calmează prin repaus?
   - ➢ Persistă în timpul nopții?
   - ➢ Bolnava se răsuceşte comod în pat?
   - ➢ Simte dureri dimineața?
   - ➢ Se ameliorează ele prin mişcări?
   - ➢ Se accentuează seara?
   - ➢ Durerile sunt localizate strict la lombe sau se extind în sus, în jos, la membrele inferioare sau la peretele abdominal?
   - ➢ Algia (*durerea n.r.*) apare brusc în cursul unui efort sau survine fără o cauză aparentă?
   - ➢ Ea are o contingență cu naşterea sau cu vreo intervenție chirurgicală?
   - ➢ A făcut tratamente pentru aceste dureri şi ce rezultat a obținut?
3. Examenul fizic va fi efectuat pe bolnava dezbrăcată. Se va observa:
   - ➢ Simetria sau asimetria bazinului
   - ➢ Malformații sau alte leziuni ale rachisilui
   - ➢ Egalitatea sau inegalitatea membrelor inferioare
   - ➢ Picioarele sunt plate?
   - ➢ Bazinul e basculat?

>>> continuare în pagina 08

>>> continuare din pagina 07

- Când bolnava se apleacă îndoaie genunchii?
- Unde indică bolnava durerea? Într-un singur punct? Într-o regiune? Într-o articulație? Indicația o face cu un deget? Cu o mână sau cu ambele?

4. Mobilitatea articulațiilor va fi explorată, bolnava fiind în picioare şi apoi aşezată.

- Bolnava stând în picioare se sprijină numai pe un singur membru?
- Spina iliacă postero-superioară opusă e mai ridicată? Membrul inferior pe care nu se sprijină este flectat?
- Când bolnava se apleacă înainte apare durerea?
- Este ea din ce în ce mai mare cu cât creşte gradul de flexiune?
- În flexiune se modifică curbura lombară?
- Odată cu durerea la flexiune apare şi o scolioză lombară?
- Mişcările de flexiune şi rotație ale trunchiului sunt limitate?
- Bolnava fiind aşezată pe un taburet preferă să stea pe marginea lui? Pe o fesă, apoi pe alta?
- Când se ridică de pe taburet regiunea lombară rămâne rigidă?
- Când bolnava este decubitus dorsal durerea se accentuează sau se reduce? Coapsa şi genunchiul sunt flectate?
- Nu cumva preferă decubitul lateral sau cel ventral?

5. Se vor măsura în lungime ambele membre inferioare

6. Se vor căuta cu atenție reflexele

7. În unele cazuri examenul radiologic este necesar

8. Nu vor fi excluse tuşeele vaginal şi rectal.

Toate aceste detalii îşi au importanța lor în orientarea diagnosticului.

Aceasta va reieşi clar când se va face - în cursul expunerii - diagnosticul diferențial. Se pune acum o întrebare legitimă:

Este necesară o monografie, un studiu chiar mai restrâns, cu privire la algiile lombo-sacrate?

Răspunsul ni-l dă, în formă categorică, prof. P. Sârbu, în recenzia sa publicată în revista "Obstetrica şi Ginecologia" (nr. 5 - 1969, p. 616): "Lombalgia este o afecțiune des întâlnită în consulațiile de ginecologie şi obstetrică şi trebuie să recunoaştem că suntem înarmați cu puține cunoştințe etiologice, fiziopatologice şi terapeutice în vindecarea acestei suferințe. Ignoranța noastră în această problemă se camuflează prescriind medicamente cu efect antialgic, cure balneare repetate, interminabile şedințe fizioterapice şi multă psihoterapie menită să călească rezistența morală a bolnavelor în a accepta această suferință ca pe o consecință firească a naşterilor sau ca pe o manifestare naturală a menopauzei".

Bibliografie: Algiile lombo-sacrate la femei
(Alexandru Lambescu)

>>> continuare din pagina 02

putea bucura de tot ceea ce El, Creator şi Mântuitor, a pregătit pentru tine; când predându-I Lui inima, mintea, viața…, totul, El, prin Duhul Său cel Sfânt, vine şi-ți alungă tot întunericul, durerea, frustrarea…, din inima, mintea şi viața ta, punând din belşug în loc bucurie, pace, încredere, optimism…, şi când ştii că alte zeci sau sute de mii de semeni de-ai tăi sunt în aceeaşi stare fizică şi sufletească pe care tu o aveai înainte de a începe să crezi, să-L cunoşti, să-L iubeşti şi să-L asculți, gândul de a face ceva pentru ca şi ei să-L cunoască, să-L iubească şi să se încreadă în El, pentru ca şi inima şi viața lor să devină un locaş al bucuriei, păcii, încrederii şi optimismului, vine aproape de la sine (de fapt, este pus de El).

Aşa că am început să mă rog ca El să facă ceva (nu ştiam ce). După 10 ani de rugăciuni, Domnul mi-a dat ideia (în prima fază am refuzat îngrozit: handicapul, neputința…), însă privind la El şi nu la mine, după alți doi ani de demersuri, primul număr a văzut lumina tiparului. De atunci… minunile curg „gârlă"!

De fapt, toți aceşti 4 ani, plus ceilalți 12 ani (16 în total) de când am început să cred şi să mă încred în Bunul Dumnezeu, au fost o minune continuă. De fapt, dacă stau bine şi mă gândesc, şi ceilalți ani au fost plini de minuni, însă, ateu fiind, nu aveam ochi să le văd (puneam totul pe seama întâmplării, norocului, capacităților mele… prostii!!!).

Un roman în câteva volume s-ar putea scrie, însă…

Un lucru-i cert: Tot, dar absolut tot ceea ce-i bun şi frumos în viața mea se datorează Bunului DUMNEZEU!

Acesta-i f. f. f. pe scurt, istoricul şi motivul apariției acestei reviste. Privind în urmă, nu pot decât să-I dau Lui slavă şi să-I mulțumesc pentru tot.

De asemenea, mulțumesc sponsorilor (oameni deosebiți, recunoscători Domnului), celor care au scris şi trimis materiale pentru revistă, tinerilor care mă ajută la pregătirea finală pentru expediere şi, nu în ultimul rând, vouă, cititori şi prieteni în egală măsură. Telefoanele şi scrisorile voastre pline de căldură, de apreciere şi de încurajare, au fost mijloacele cel mai des folosite de Dumnezeu pentru a mă încuraja şi a-mi da puterea de a merge înainte, în ciuda tuturor problemelor, greutăților, etc.

Împreună am mers până aici şi tot împreună vom merge şi în continuare!

Burcea Aurel - preşedinte
Asociația „HandHope"

NOTĂ: ***Scopul acestei rubrici este de a ajuta cititorii să folosească în mod raţional resursele terapeutice ale plantelor medicinale. Pentru diagnosticul şi tratamentul bolilor apelaţi la medicul de familie sau la un medic specialist.***

Coriandrul

Denumire, descriere şi părţi folosite

Coriandrul (Coriandrum sativum) este o plantă ierboasă, înaltă de cca. o jumătate de metru, din familia umbeliferelor. Planta are un miros neplăcut, în schimb, fructele, de formă aprox. sferică, cu diametru de 3 - 5 mm, au culoare aurie şi prezintă un gust şi o aromă plăcute, caracteristice. În scop medicinal, de la coriandru se recoltează fructele (Fructus Coriandri).

Substanţe active şi proprietăţi

Planta conţine ulei volatil reprezentat de linalool, pinen, geraniol, borneol, terpineol, citronelol, carvonă, camfor. Fructele mai conţin acizi graşi (acid petroselinic şi alţii), substanţe proteice, aminoacizi, sitosteroli, tocoferoli, cumarine, acid cafeic şi clorogenic.

Preparatele din coriandru au acţiune carminativă, spasmolitică, bactericidă, stomahică.

Indicaţii, preparare şi administrare

Coriandrul este utilizat în fitoterapie în caz de tulburări digestive, dispepsii, meteorism abdominal, anorexie, afecţiuni hepato-biliare, parazitoze intestinale.

Infuzia se prepară din 1 linguriţă de fructe la o cană cu apă. Se bea o cană cu o jumătate de oră înainte de masă. La copii se face o infuzie din ½ de linguriţă de fructe la o cană cu apă şi se administrează o cană pe parcursul zilei.

Pentru combaterea paraziţilor se prepară o infuzie din 4 linguriţe de fructe la o cană cu apă, care se bea dimineaţa pe stomacul gol. Nu se consumă alimente până la amiază.

Diverse

Intră în compoziţia multor ceaiuri compuse şi este folosit ca aromatizant în alimentaţie. Coriandrul este şi o specie meliferă din care se poate obţine o miere aromată.

Crăiţele

Denumire, descriere şi părţi folosite

Plante ornamentale, cultivate prin parcuri şi grădini, crăiţele (Tagetes patula şi Tagetes erecta) aparţin familiei compozitelor şi sunt originare din Mexic. În unele părţi li se mai spune şi vâzdoage. Florile de crăiţe sunt de culoare galbenă portocalie în centrul inflorescenţei şi galben cafenii pe margini. Frunzele sunt compuse din frunzuliţe mărunte, dinţate şi degajă un miros plăcut, aromat, dacă sunt zdrobite. În scop medicinal, se recoltează pe alese florile (Flos Tagetes) mari, deschise, intens colorate în portocaliu.

Substanţe active şi proprietăţi

Dintre substanţele prezente în petalele de crăiţe, cele mai bine reprezentate sunt cele carotenoide, şi anume heleniena şi un ester al luteinei. Florile mai conţin ulei volatil, flavonoizi. Principiile active din plantă cresc capacitatea de adaptare a ochiului la întuneric sau în condiţii de luminozitate scăzută.

Indicaţii terapeutice şi administrare

Preparatele din crăiţe sunt indicate în tratamentul hemeralopiei, pentru ameliorarea vederii pe timp de noapte a ochiului miop dar şi pentru îmbunătăţirea vederii nocturne a ochiului normal. Aceste preparate sunt utile şi acelor categorii profesionale a căror vedere este solicitată intens, cum ar fi de exemplu piloţii, şoferii, mecanicii de locomotivă etc.

Heleniena extrasă din florile de crăiţe stă la baza fabricării medicamentului Heligal şi Helinol, folosit în oftalmologie.

Dr. VALENTIN NĂDĂŞAN

Materialul a fost preluat cu permisiunea autorului din volumul „Plantele medicinale uzuale în fitoterapie" Editura Prisma 2003.

Dacă doriţi să ne adresaţi întrebări suplimentare în legătură cu fitoterapia, puteţi să o faceţi accesând adresa de internet http://www.sanatateplus.net secţiunea „Întrebări", subsecţiunea „Întrebări medicale".

De-ați şti cât optimism, câtă căldură, câtă lumină, câtă încredere, câtă… primăvară au adus şi aduc scrisorile (trimise în plic sau prin e-mail), sms-urile şi telefoanele voastre în inima şi-n sufletul meu.

De asemenea, nici nu ştiți cât mă bucură faptul că, prin intermediul acestei rubrici deosebite, avem ocazia să ne împărtăşim cu toții de cel puțin o parte din gândurile exprimate în scris de unii dintre noi, dar nici nu ştiți cât regret faptul că unele din convorbirile telefonice nu le pot reda în revistă. Ar umple inimile multora dintre cititori cu speranță, încredere, optimism…viața însăşi ar începe să o vadă altfel. De asemenea mesajele trimise prin sms: frumoase, încurajatoare dar… f. mici!

Eu vă mulțumesc tuturor din toată inima, însă numai eu mă „hrănesc" din ele. Aşternute pe hârtie însă… ne-ar hrăni pe toți!

Eu… aştept!

Tersanschi Emilia
Cavnic (Maramureş)

Mă bucură revista pe care o primesc. O citesc cu mult drag. Mă ajută să trec mai uşor prin viață.

Îi rog pe toți care citesc această revistă să fie optimişti pentru că de aceasta avem nevoie şi să se roage Tatălui Ceresc care ne are în grijă şi care nu ne uită. Datorită Lui avem puterea de a merge mai departe.

După cum am citit în revistă, mulți dintre cititori se roagă lui Dumnezeu şi Îi mulțumesc pentru tot ceea ce au şi primesc. La fel şi eu, numai datorită lui Dumnezeu am răzbit prin viață şi am avut putetrea de a merge mai departe.

Cuvintele acestea vin în urma anilor de bogate experiențe avute cu Tatăl nostru ceresc, aşa că nu ştiu cine sau cum ar putea să le combată. Iar eu sunt în totalitate de acord cu d-voastră: El ne este mereu alături, ne-a dat şi ne va da puterea de a merge înainte. Depinde însă şi de noi dacă-L vom lăsa să toarne în inima şi-n viața noastră, nu numai putere, ci şi bucurie, pace sufletească, încredere…

Vă mulțumesc şi aştept ca această primă scrisoare să fie urmată şi de altele.

Trif Corina
Mangalia

Mi-a plăcut că cineva a scris despre Iov. În controversa lui Iov suntem şi noi, tânăr sau bătrân. Satan a afirmat că „Omul (nu doar Iov) dă (face) orice pentru pielea sa". Altfel zis „omul ar ține la relația sa cu Dumnezeu doar atâta timp cât El îl fereşte de rele".

Spre deosebire de noi, Iov nu ştia în ce controversă este implicat şi cine sau de ce a cauzat-o, şi de ce a permis Dumnezeu aşa ceva tocmai lui, un om integru. Totuşi, el nu a greşit în fața lui Dumnezeu, acuzându-L pe nedrept pentru situația lui şi nici nu L-a blestemat. Iar Dumnezeu l-a răsplătit.

Cu atât mai mult noi, care ştim toate acestea şi de ce Dumnezeu permite suferința, să fim hotărâți să nu cedăm în fața încercărilor, nici măcar a morții, ştiind că Dumnezeul cel adevărat nu ne ispiteşte cu rău, ci este Răsplătitorul nostru.

Urmând exemplul excelent al lui Iov, putem bucura inima lui Dumnezeu şi să răspundem personal la controversa ridicată.

Frumoasă paralelă între Iov şi noi. Se vede cine citeşte Biblia şi este preocupată de mântuire. Mulțumim Corina!

Cât despre revista „Pentru tine"… cuvintele scrise n-au reuşit nici pe departe să descrie impresia f. plăcută care mi-a făcut-o. Denotă puritate, căldură, forță… Felicitări tuturor şi în mod special Roxanei Matfeev.

Cîra Simona Maria
Sălciua (Alba)

Luptați pentru visele voastre, credeți în Bunul Dumnezeu. Într-o zi, pentru fiecare va răsări soarele. Să nu luăm în seamă răutățile oamenilor. Ei nu pot înțelege. Trebuie să le demonstrăm că suntem la fel ca ei, oameni cu vise şi speranțe.

Merită să ne bucurăm şi să zâmbim.

Scurt, dar plin de forță mesajul tău. Şi cum să nu fie, odată ce „țâşneşte" din propria ta experiență de viață. Felicitări pentru reluarea studiilor şi salutări multe celor care te-au ajutat. Aştept să ne mai scrii.

Diaconu Nicoleta
Cozmeşti (Vaslui)

Îi mulțumesc bunului Părinte că v-a sădit în inimă această dorință de a veni în sufletele noastre cu sfaturi, cu experiențe de viață ale semenilor noştri care trec prin diferite încercări, cu creațiile lor, cu sfaturi medicale…

Citesc cu plăcere revista atunci când o primesc, dar nu ştiu dacă vă închipuiți cu câtă bucurie şi chiar cu lacrimi am citit prima revistă. Aceasta a venit la mai bine de jumătate de an după trecerea în neființă a celei mai bune şi minunate ființe pe care o are orice om în lume, şi anume mama.

Dumnezeu a stat lipit de inima mea şi asta m-a făcut să trec prin această grea încercare, cu o nădejde vie că, deşi părinții pământeşti nu mai sunt, am un TATĂ care îmi poartă de grijă şi un frate şi un prieten mereu aproape, ISUS CRISTOS, care sunt de-a pururi vii şi niciodată nu mă vor părăsi.

Aş dori mult ca toți oamenii din lume să aibă această nădejde, şi aş recomanda tuturor persoanelor cu diferite dizabilități să-şi predea viața în mâna Domnului căci e minunat. El rezolvă absolut toate problemele noastre, indiferent de ce natură ar fi. Indiferent prin ce trecem, Isus e cu noi şi „în noi" dacă Îi dăm locul I în tot ce facem. Noi nu avem prea mare efort de făcut, decât de a ne pleca genunchii în rugăciune şi a-I spune Lui tot ce avem pe suflet (1 Petru 5: 7). Şi chiar dacă avem diferite suferințe şi nu ne putem pleca genunchii, e de ajuns să ne plecăm inimile şi El cu siguranță ne va ajuta. Starea sănătății nu trebuie să ne micşoreze credința în Dumnezeu.

Puteam oare să nu public aceste gânduri deosebite!? Cuvântul Lui ne spune că „*din prisosul inimii vorbeşte gura*", aşa că în inima ta tu L-ai lăsat să pună o adevărată comoară, din care, prin cele scrise, ne-ai îmbogățit pe toți.

Aştept să mai scrii şi… mulțumesc pentru adrese!

Gheordănescu Maria
Cobadin (Constanța)

Cel mai mult mă bucur că m-ați ajutat nespus de mult trimițându-mi şi legea privind drepturile noastre, cu ajutorul căreia am învins încăpățânarea şi obrăznicia unui funcționar de la fisc ce refuza foarte brutal să-mi acorde scutirea de impozit pe locuință, pe motiv că el nu are legea în mână. Atunci când i-am arătat-o, s-a făcut roşu cum e racul şi n-a mai scos capul din hârțoage şi, bâlbâind, a murmurat: „Eu ştiam că voi, handicapații, nu mai aveți nici un drept".

>>> continuare în pagina 11

>>> continuare din pagina 10

M-am oprit aici în a mai transcrie din scrisoarea d-voastră. Mi-ați întărit şi mai mult convingerea că trimiterea acelui supliment a fost un lucru folositor. Vă mulțumesc, inclusiv pentru felicitare.

Cât despre poezie… frumoasă… însă cum în ultimele trei luni am publicat mereu poezii create de d-voastră…

Pricopie Petrica
Coteşti (Vrancea)

Mă bucur mult când citesc despre cei care se încurajează singuri, îşi iau îndemnul să lupte cu necazul şi durerea doar luând exemplu din ceea ce au suferit alții şi cum au biruit.

Un cuvânt de încurajare înseamnă mult pentru un om care are sufletul zdrobit, care se simte singur. Poate mulți L-au cunoscut pe Dumnezeu sau au reuşit să-L înțeleagă mai bine citind despre curajul şi nădejdea cu care alții reuşesc să facă față vieții.

Revista este o punte între suflete. Încă mai sunt oameni izolați prin cine ştie ce sătucuri uitate de lume şi în suferința şi necazul lor se simt uitați, marginalizați, excluşi din rândul celor care par a fi altfel, utili societății şi cu multe perspective de progres.

Aceştia care fug după titluri, grade, ranguri şi averi, aceştia ar trebui să citească revista noastră, să vadă cum vibrează un suflet sensibil chiar şi numai pentru o frunză, o floare, un fir de iarbă. Să înțeleagă ce înseamnă o rază de lumină pentru cel care nu vede bine, un pas uşor prin iarbă pentru cel care nu poate merge, un joc cu mingea pentru cel care nu-şi poate ridica trupul din pat sau de pe scaunul cu rotile. Versurile scrise din durere de cei care simt durerea, din sufletele întristate care trăiesc tristețea, gândurile şi experiențele lor ar trebui să fie pildă vie pentru cei sănătoşi şi să-I mulțumească lui Dumnezeu că nu le-a dat lor să trăiască aceste experiențe.

Mă gândesc în sinea mea: Ce e omul pe pământ? Ce am ajuns să fim? Oare chiar trebuie să ne dea Dumnezeu palme, necazuri şi dureri ca să înțelegem care ne este rostul pe pământ? Trebuie să pună frâul pe noi şi să ne strunească ca pe nişte animale pentru a nu ne duce în prăpastie?

Toți cred că ar trebui să ne gândim la aceste lucruri. El să ne ajute să nu ajungem în situația aceasta, ci să-L iubim şi să-L ascultăm pentru că El ne-a creat şi ne-a iubit murind pentru noi, şi încă o moarte pe cruce.

Regretul meu mare este dat de faptul că nu am putut transcrie mai mult din scrisoarea ta. Plină de gânduri profunde. Aştept şi aşteptăm să mai scrii!

Condescu Gabriela
Cătunele (Gorj)

Oricine ai fi şi oricare ar fi motivul suferinței tale, nu deznădăjdui! Crede în Cel care a cunoscut, înaintea ta, cea mai grea suferință şi e gata să te înțeleagă, să te mângâie, să-ți lege rănile. El îți poate oferi bucurie şi împlinire, dacă ai răbdare. Soțul meu a aşteptat aproape 44 ani când o fată (eu) a hotărât, prin puterea lui Dumnezeu, să-l accepte aşa cum este (cifoscolioză toracală şi alte probleme asociate). Îl iubesc mult mai mult decât când ne-am căsătorit (acum aproape 6 ani).

Sper ca într-o zi fiecare să aveți pe cineva drag alături (mă refer la om, fiindcă Domnul vă este alături).

„*Dacă ai răbdare*"! Aici este „buba" în ceea ce ne priveşte pe noi, oamenii: <u>nu avem răbdare!</u> şi o luăm înaintea Domnului. O altă consecință: nemulțumire, durere, frustrare, zbucium sufletesc, etc.

Sunteți doi oameni deosebiți, şi, aşa cum recunoaşteți şi d-voastră, este lucrarea Lui că vă aveți unul pe celălalt. Regret că n-am putut transcrie mai mult din scrisoarea trimisă, dar mă bucur mult că starea soțului s-a ameliorat.

Rus Angela Lucia
Călacea (Bihor)

Mă simt binecuvântată de această revistă. O citesc cu foarte mare plăcere, în special rubricile: „Viața aşa cum este", „De pretutindeni" şi „Gânduri… de la prieteni". Am observat cu bucurie şi că poeziile pe care le trimit cititorii sunt din ce în ce mai frumoase.

Dumnezeu a îngăduit celui rău să ne ia capacitatea de a alerga după lucrurile pieritoare ale acestei lumi, dar ne-a pus în situația de a ne putea investi tot timpul în relația cu El şi în lucrurile cereşti care sunt veşnice.

A fost o plăcerea citirea scrisorii tale. Mă bucur că şi tu, dată fiind starea noastră, vezi tot „partea plină a paharului". Într-adevăr, avem parte de multe binecuvântări, însă, din nefericire, nu mulți văd aceasta.

Mă bucur că revista îți place din ce în ce mai mult (unele rubrici în mod deosebit). Cât despre revista deosebită „Învingătorul", te rog să iei legătura direct cu Marian Minculescu: 0722-618528.

Diaconu Stela
Toplița (Harghita)

M-a impresionat faptul că această revistă ajunge la peste 2.500 de persoane. Este o realizare deosebită… şi probabil că ştii că ea este citită nu numai de noi, cei care o primim, ci şi de familia şi familia noastră. Şi eu o dau să o citească câtorva dintre prietenii mei.

Aşa cum dintr-o pâine caldă iese mirosul ei îmbietor, la fel din paginile revistei răzbate marea nevoie de spiritualitate pe care o au oamenii. În aceste timpuri critice, mulți trec prin necazuri asemănătoare unor furtuni. Totuşi iubirea de Dumnezeu şi loialitatea față de principiile Sale îi ajută pe creştini să le facă față.

Întru totul de acord cu această ultimă afirmație şi regret că spațiul nu mi-a permis să pun şi lunga şi bogata argumentare şi dezvoltare a acestei afirmații.

Într-adevăr, nici eu nu ştiu câți citesc revista. Tot ceea ce ştiu este că luna aceasta voi tipări 2.650 de reviste. Slavă lui Dumnezeu!

Rădulescu Cătălina - Bărbuleț (Dâmbovița); Siteavu Rodica - Gruiu (Ilfov); Pop Mihai - Breb (Maramureş); Marcel Cepoi - Comăneşti (Bacău); Todiraş Emilia - Moineşti (Bacău); Cucu George - Ariceştii Rahtivani (Prahova); Simion Petrică - Zăiceşti (Botoşani); Ene Sofica - Brăneşti (Ilfov); Milu (Micu) Marin - Urzicuța (Dolj); Latu Leonița - Unteni (Botoşani); Mihalea Victorina - Sînandrei (Timiş); Naghi Viorel - Arad; Pal Tatiana - Bălțați (Iaşi); Neculai Ramona - Buzău;

Calde, de suflet, utile (mulțumesc mult celor care ați trimis adrese noi), iar eu tot cu regretul că nu pot să le apreciez şi să vă mulțumesc separat, fiecăruia în parte (aşa cum îmi doresc), ci doar în grup. Vă mulțumesc!

ADESEA MI-E TRIST

Adesea mi-e trist,
Doamne, cum de mai rezist,
Prietenii mă părăsesc,
Duşmanii se înmulțesc
Şi de rău ei mă vorbesc.

Că sunt aşa cum sunt,
Dar eu aşa le spun:
Omule, îți dau un sfat,
Să nu râzi niciodat'
De un handicapat
Care e cu sufletul,
Mereu îndurerat.

E de toți marginalizat
Că nu poate merge şi el
Ca tine în sat.
Omule, nu râde,
Că Domnul de sus priveşte
Tu socoteală Lui Îi vei da
Când în fața Lui,
La judecată vei sta
Sus pe munte, la „Golgota".

Anghel Viorica - Andruşul de Jos (R. Moldova)

MAMA

Cine oare-mi dă povață,
De ce-i bun şi rău în viață?
Cine greul ar vrea să-mi ia
Să nu cunosc viața grea?
Este mama, mama mea.
Chiar şi viața ei şi-ar da,
Pentru fericirea mea!
Mamă şi tu pentru mine
Eşti lumina veşnic vie,
Eşti lumina ce-mi dă viață
Eşti lumina ce-mi dă speranță,
Eşti raza de lumină
A sufletului meu
Şi te iubesc măicuță
Din tot sufletul meu!

Drăgan Teodora - Luduş-Roşiori (Mureş)

ETERNITATE

Un vechi şi bătrânesc proverb ne spune,
Că apa la vale curge, iar piatra pe loc rămâne,
Dar iată că acest proverb nu este deloc adevărat
Că oricât este de tare, apa piatra a măcinat.

Eternitate, ce frumos sună acest cuvânt,
Numai că ea nu există deloc pe acest pământ,
Ea există doar acolo unde este Dumnezeu,
Dar până acolo este de mers un drum greu.

Eternitatea o întâlnim doar în Eden, acolo sus,
Dar până acolo este un drum greu de parcurs,
Este un lung şi o scară ce trebuie urcată,
Dar nu-i de ajuns, trebuie să trecem şi de poartă.

De poarta cea mare de la poarta Edenului
Care-i straşnic păzită de îngeraşii Domnului,
Ce-o păzesc atenți, aşa cum au fost rugați,
Că-s puțini aleşi dintre foarte mulți chemați.

Popescu Nicoleta - Bughea de Jos (Argeş)

TRUP ŞI SUFLET

Doamne, Cerescul meu Tată,
Tu m-ai zidit, cu mâna-Ți prea curată,
În palma Ta, un trup mi-ai făurit din tină,
Şi duh de viață, din Ființa Ta, ai poruncit să vină.

Şi Tu, Doamne, Lege ai lăsat,
Să dau totul înapoi, de unde le-am luat,
Pământului să dau, trupul meu de tină,
Iar duhul cel de viață, la Tine iar să vină.

Cu sufletul veni-voi în fața Ta, Slăvite,
Să dau răspuns de fapte, plăcute sau urâte,
El va lua răsplata, ce Tu vei hotărî,
Ori veşnicia vieții, ori morții, voi primi.

Doar trupul cel hidos, şi plin de răni urâte,
Va putrezi-n pământ, mormântu-l va înghite,
Şi n-o să ştie nimeni, cât de urât era,
Că-n fața lui Hristos, vom fi cu toți, egali.

Pricopie Petrica

Talentul…
(Creatia ta)

SPERANȚA

Dumnezeu mi-e Tată,
Mă iubeşte mult,
Şi în orice clipă,
Eu vreau să-L ascult.

Am o deficiență,
E adevărat,
Dar El mă iubeşte
Cum m-a învățat.

Nu ştiu de ce sunt aşa,
Nu-L pot judeca,
Dar eu pot spera
Că mă va vindeca.

Nu mă voi descuraja
Şi mereu, eu voi lupta
Şi El mă va vindeca,
Dacă e dorința Sa.

O încurajare,
Pentru cei bolnavi,
Mergeți înainte,
Cum v-a învățat.

Mărițanu Olivia Rahela
Suharău (Botoşani)

HAI SĂ NE UNIM!

Dragi colegi de suferință,
Hai să ne unim cu toții,
Să avem în Dumnezeu credință
Şi să dăm o lovitură sorții.

Hai să ne unim şi să sfidăm
Pe acei ce ne disprețuiesc
Şi pe Dumnezeu să-L lăudăm,
Chiar atunci când mulți ne umilesc.

Hai să ne unim spre a ne cere
Drepturile ce ni se cuvin
Şi să spunem celor din putere
Că şi noi dorim să trăim.

Hai să ne unim să fim puternici,
Lumii întregi să îi dovedim
Că şi noi putem fi oameni vrednici
Ca şi ei, muncim, creăm, iubim.

Hai să ne unim pentru vecie
Niciodat' să nu ne despărțim
Pentru că e ceva ce se ştie
Împreună o să biruim.

Hai să ne unim şi să luptăm
Pentru a noastră sfântă demnitate
Şi pe Dumnezeu să-L implorăm
Zi de zi să ne ajute-n toate.

Nistor Maria - Vaidei (Hunedoara)

UN STRIGĂT DE AJUTOR

Ajută-mă Doamne-n viață
Că sunt o biată speranță.
Doamne Îți mulțumesc acum,
Că mi-ai dat sufletul cel bun.

Eu Îți mulțumesc acum,
Că ai dat credință-n lume,
Tuturor ne-ai dat mamă şi tată,
Dar şi viață laolaltă,
Dar şi speranță câteodată
Când facem bine în viață.

Noi cu toți Îți mulțumim
Că eşti tot ce ne dorim.
Creştinul îți mulțumeşte,
Că are tot ce-şi doreşte:
Familie, viață şi soartă
Şi Pământul laolaltă.

Un strigăt de ajutor
Către Dumnezeu în zbor,
Îți trimitem noi acum,
Pe cărarea vieții,
Mulțumiri şi ajutor
Către Dumnezeu în zbor.

Anca Pavel

MESAJ PENTRU VOI!...

În miez de zi, tot ce se poate
Pândesc de parcă sunt… pândar
La tot, ce face „HandHope" place
Azi vă urăm „La mulți ani!" în dar

Un vers… un zâmbet din suflet pentru suflet
Între Constanța şi Teleorman
De suferință suntem legați la greu
Şi nu ne plângem niciodat'…
Ne ştie numai Dumnezeu
Îi mulțumim că-n viață ne-a lăsat.

Distanța ce desparte… strigătul
Voi peste tot vă faceți auziți
Se face înțeles mesajul şi cuvântul
Scris în revista pe care-o tipăriți.

Vreau să ştiți, la cum lucrați
Dumnezeu v-a scos în față
Ne-ați făcut cu toții, frați…
Şi aveți ca drept răsplată
Cu revista „Împreună"
Să rămâneți consacrați!

Gembăşanu Ion - Constanța

O, MAMĂ

Dedicată mamei mele

O, mamă, tu m-ai învățat
Ca să mă rog mereu cu drag
Să mă încred în Dumnezeu
Căci mă păzeşte tot mereu.

Tu ai vegheat asupra mea
M-ai ajutat, în clipa grea
Iubirea ta mi-ai arătat
Fiind cu mine ne-ncetat.

Când am crescut m-ai îndemnat
Să mă gândesc la viața mea
Să-L caut pe Cel Prea Înalt
Şi să-l predau inima mea.

Iar tu spre cer ai înălțat
O rugă către Domnul Sfânt:
Să mă trezească din păcat
Să fiu şi eu de El salvat.

Cu îndurare Dumnezeu
A dat răspuns la ruga ta
Iar astăzi te poți bucura
Căci sunt salvat, în Mâna Sa.

Îți mulțumesc o mama mea
Pentru toată răbdarea ta,
Pentru grija şi dragostea
Ce mi-o arăți totdeauna.

Şi-L rog pe Domnul Dumnezeu
Să te țină mamă mereu:
În dragostea şi pacea Sa
Să-ți poți purta mereu crucea.

Privind în urmă, mamă, azi
Eu am văzut cum m-ai marcat
Şi ştiu că Domnul mi te-a dat
De acedea-l mulțumesc eu azi.

Rus Angela Lucia - Călacea (Bihor)

Talentul…

nu cunoaste

handicap!

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Cu mare bucurie am primit sugestia voastră de a exista o asemenea rubrică în cadrul revistei noastre şi cu mare bucurie consemnez alte cereri de a ne ruga împreună pentru ceva sau pentru cineva anume.

Ştiu că este greu şi unora dintre noi chiar poate să li se pară ciudat sau chiar să-i deranjeze o asemenea rubrică (aşa aş fi simţit şi gândit eu în urmă cu câţiva ani), însă avem un Dumnezeu atât de minunat şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune (ştiu din propria-mi experienţă), încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Prin harul bunului Dumnezeu, oamenii care compun SCOAR-ul (actualmente ASI Asociaţia pentru Suport şi Iniţiativă), au aprobat şi pentru anul acesta o sumă ca sprijin pentru apariţia revistei. Diferenţa este că suma aprobată este mai mare decât în anii anteriori! SLAVĂ DOMNULUI şi mulţumiri din toată inima acestor oameni deosebiţi!!! Fără acest ajutor…!!!

*Iată însă o frază din conţinutul înştiinţării: „Până la (dar nu numai) primirea sumei, rugaţi-vă ca totul să aibă un final binecuvântat." **Am primit două tranşe şi mai avem de primit încă o tranşă**, aşa că, HAIDEŢI SĂ CONTINUĂM SĂ NE RUGĂM! Nu uitaţi: Avem neapărat nevoie de acest sprijin financiar!*

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

Ca în fiecare an, luna aceasta, cu ajutorul bunului Dumnezeu, trebuie să întocmesc şi să înaintez la ASI (fostul SCOAR) dosarul cu actele şi cererea necesare pentru o nouă sponsorizare, pentru încă un an, aşa că… „genunchiul jos" toţi cei care dorim ca această revistă să apară cel puţin încă un an de acum înainte.

Mulţumiri multe celor care s-au rugat şi vor continua să se roage pentru ca revista să poată apărea şi în viitor.

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

Am 82 de ani şi doresc să închei legământ cu Dumnezeu prin botez. Rugaţi-vă să mă pregătesc pentru aceasta şi pentru revenirea Domului Isus în mărire.

Mihalache Elisabeta - Adânca (Dâmboviţa)

Am primit revista… Ne-ar fi foarte greu fără ea. Să ne rugăm pentru ca să continue să apară câte zile vor mai fi pe pământul acesta, să apară până la revenirea Sa. El să-i binecuvânteze pe cei de la ASI pentru contribuţia lor.

Ungureanu Claudia - Nămoloasa-Târg (Galaţi)

...::: Anunţuri de la cititori :::... ...::: Anunţuri de la cititori :::... ...::: Anunţuri de la cititori :::...

ANUNŢ UMANITAR

Mă numesc Adrian şi sunt persoană cu handicap grav, imobilizat fiind într-un cărucior. Apelez la bunăvoinţa oamenilor care doresc sa mă ajute pentru a face un transplant renal, deoarece sufăr de insuficienţă renală (fac dializă de trei ori pe săptămână).

A venit fratele meu acasă şi a fost la Fundeni să facă testul de compatibilitate şi numai la 4 analize a fost compatibil cu mine. Trebuia cel puţin la 6 analize să fie compatibil. Acum îmi trebuie şi donator, poate voi găsi până la urmă.

*Cei care doresc să mă ajute, pot dona orice sumă în contul **IBAN: RO56RNCB0028014360590001** deschis la B.C.R. sucursala Comăneşti, sau mă puteţi contacta la **tel. 0234-371733**, sau adresa: **Dîncă Adrian, Centrul de Recuperare şi Reabilitare a Persoanelor cu Handicap, Str. Vasile Alecsandri nr. 1, loc. Comăneşti Cod 605200, Jud. Bacău,** sau **e-mail adrian_dinca@yahoo.com***

>>> continuare în pagina 15

...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::...

>>> continuare din pagina 14

Simion Petrică - Zăiceşti (Botoşani)

*D-şoarei **Veronica Farcaş** (fata cu ochii trişti) care pe 10 martie mai adaugă o zambilă la buchetul vieții, îi doresc noroc, tot ce e bun şi frumos, alături de urarea **„La mulți ani!"***

Stanciu Constantin - Buzău

*Pentru **„Dănuța"** (24.III.), pentru încă un trandafir în buchetul vieții. Dumnezeu să-ți dea multă sănătate, fericire şi realizări în viața ta. **„La mulți ani!"** de la „NEBUNICI" care te iubeşte „PETECUȚ" drag şi simpatic.*

Vlad Simona - Avrig & Străjan Laura - Sibiu

*Pentru prietena noastră **Ungureanu Claudia**, de ziua ei, îi dorim multă pace în suflet, binecuvântări din partea Domnului şi **„La mulți ani!"***

Iacob Niculina - Matca (Galați)

*Un dar frumos e primăvara, un dar frumos vreau să le ofer şi eu celor dragi, celor ce-mi sunt mereu aproape, fratelui şi surorei mele, **Geta şi Gony!** Un buchet de ghiocei şi toată dragostea ce-o cuprind în ei de la sora lor NUTY!! **„La mulți ani!"***

Ungureanu Claudia - Nămoloasa Târg (Galați)

*Vreau să transmit un sincer şi călduros **„La mulți ani!"** pentru **Rîpan Cristina**, a cărei zi de naştere a fost pe 28 februarie.*

...::: Anunțuri de la cititori :::... ...::: Anunțuri de la cititori :::... ...::: Anunțuri de la cititori :::...

>>> continuare din pagina 14

ANUNȚ IMPORTANT

Petruța Mondoc - M. Viteazu (Mureş)

Şcoala Biblică Vestea Bună invită pe toți cititorii revistei la un studiu biblic la domiciliu, prin corespondență, absolut GRATUIT.

Cursurile care vi le putem oferi sunt accesibile oricarei personae, oricarei vărste şi oricărei religii, prezentând în mod gradat adevărul Cuvântului lui Dumnezeu (Biblia).

Cu ajutorul acestor lecții biblice aveți şansa de a descoperi răspunsuri la multe întrebări care frământă pe orice om din ziua de azi: Cum pot să-L cunosc pe Dumnezeu? Care este semnificația vieții? Ce se va întâmpla cu mine după moarte? Cum pot avea o relație corectă cu Dumnezeu? Cum pot gusta bucuria în viața mea? Cum pot avea viața veşnică? etc.

Pentru toți cei interesați în a primi şi studia aceste minunate cursuri biblice gratuite, ne pot contacta la următoarele numere de telefon: 0265-713918 (fix) 0743-470078 (mobil).

Aşteptăm cu mult interes răspunsul d-voastră la această invitație!

Cu dragoste în Isus Hristos, instructor în Cuvântul Domnului, Petruța Mondoc.

ANUNȚ IMPORTANT

Marian Minculescu & SHLR"

"Dragi prieteni,

Avem plăcerea de a vă anunța lansarea buletinului electronic informativ **ÎNVINGĂTORUL**, editat de Societatea Handicapaților Locomotor din România (www.shlromania.ro). Buletinul va fi săptămânal, dar avem în vedere şi introducerea unor ediții speciale atunci când situația o va cere. Nu ne propunem şi nu ne vom limita doar să vă informăm, ci să şi creăm cadrul necesar unei comunicări reale şi utile între toți destinatarii buletinului informativ.

Vă stăm la dispoziție cu răspunsuri DIN ORICE DOMENIU DE ACTIVITATE care vă interesează, dar accentul va fi pus, bineînțeles, pe subiectele legate de handicap/dizabilități. Pentru a fi adăugați în lista de distribuție vă invităm să scrieți la adresa presedinte@shlromania.ro

TERRY FOX
- Eroul Canadei -

30 iunie 1999 Terry Fox a fost ales ca cel mai mare erou canadian din toate timpurile, într-o anchetă națională pe internet, comandată de ziarul *« The National Post »*.

- continuare IV -

MARATONUL SPERANȚEI
de Leslie Scrivener

În 1976, mulți au fost surprinşi când Terry a obținut o poziție meritată în echipa de elită de baschet a juniorilor de la Universitatea Simon-Fraser. El nu era un jucător talentat. Erau alții mai talentați decât el, dar puțini îl puteau egala în hotărâre, în dedicarea cu care lucra şi îndura toate sacrificiile

Aşa a fost dintotdeauna. Când era în anul 2 de liceu, Terry s-a clasat al 19-lea în cadrul unei echipe de 19, şi în primul sezon a jucat un singur minut pe teren. Aceasta nu l-a descurajat. Doi ani mai târziu era un jucător de prim rang. Pe vremea când au absolvit liceul, el şi prietenul său Doug au fost nominalizați atleții anului.

Durerile sunt întâlnite adesea în viața unui atlet, dar la sfârşitul primului său an la universitate, a primit o veste alarmantă legată de genunchiul său. Într-o dimineață, când s-a trezit, şi-a dat seama că nu poate să se ridice din pat.

O săptămână mai târziu a aflat că nu era o problema de cartilaj, cum crezuse. Avea o tumoare malignă şi piciorul trebuia amputat în 4 zile.

Medicii i-au spus fără menajamente că mai avea între 50-70% şanse de supraviețuire, urmare a recentelor progrese în cercetare. Dacă această boală ar fi apărut 2 ani mai devreme, şansele sale de viață ar fi fost de 15%.

În seara dinaintea operației, antrenorul său, Terry Fleming, i-a adus o revistă în care se relata povestea unei alte persoane cu piciorul amputat, care a alergat Maratonul de la New York. Deşi viitorul său nu fusese niciodată mai precar, Terry a visat în acea noapte că va traversa şi el în alergare Canada.

"Eu sunt un competitiv", a spus Terry. "Sunt un visător. Iubesc provocările. Nu abandonez. Din clipa în care am decis să o fac, am ştiut că voi merge până la capătul puterilor mele. Nu exista pentru el calea de mijloc".

Cele 16 luni de tratament post-operatoriu l-au marcat pe Terry ireversibil. A văzut suferința ca niciodată înainte. I-a auzit pe doctori spunând tinerilor pacienți sau paciente, aşezați în paturile de alături, că aveau 15% şanse de supraviețuire. A ascultat țipetele de durere. A văzut trupuri tinere, dar atât de desfigurate de boală. N-a uitat niciodată ceea ce văzuse, iar atunci când a părăsit clinica, a plecat cu o povară de responsabilități. Făcea parte din treimea norocoasă de pacienți care supraviețuiseră

Într-o scrisoare în care solicita sponsorizări pentru cursa sa, el scria: "Nu aş fi putut pleca ştiind că acele figuri şi acel dezastru va continua să existe, în timp ce eu voi fi eliberat. Undeva suferința trebuie să se oprească şi eu sunt decis să merg până la capăt."

"Rick Hansen este cel care l-a invitat pe Terry să se relanseze în sport şi să se înroleze într-o echipă de ballon-panier în fotolii rulante. (Rick şi Terry erau croiți din acelaşi material. Mai târziu, Rick, paraplegic, avea să-şi împingă fotoliul rulant în jurul lumii şi n-a ratat nici o ocazie pentru a oferi meritele sale lui Terry, prietenul care l-a inspirat).

Terry a abordat această provocare cu obişnuitul său entuziasm. Împingând fotoliul său rulant pe tot drumul de la dig la parcul Stanley din Vancouver, el a obținut mai multă forță. Unde întâlnea povârnişuri abrupte, el se sforța până sus pe drumuri aproape inpracticabile. El împingea până mâinile lui sângerau.

-va continua-

DATE calendaristice din viața lui **TERRY FOX -** Eroul Canadei:

17 iulie 1981 - Colombie-Britannique dă numele lui Terry unui pisc montan de 2.639 metri. Acest vârf situat în munții Rocheuses, la 80 km vest de Jasper, în Alberta, va rămâne un simbol etern al curajului său.

30 iulie 1981 - Autoruta curajului lui Terry-Fox, un tronson de 83 km a autorutei Transcanadiene situată între Thunder Bay şi Nipigon, este rebotezată în onoarea sa.

30 iulie 1981 - Guvernul Canadian creează un fond de premiere de 5 milioane dolari, Premiul umanitar Terry Fox, pentru a aloca în fiecare an burse de studii în onoarea sa. Acest premiu este decernat elevilor şi elevelor care dau dovadă de calități civice şi idei umanitare ieşite din comun.

29 august 1981 - Numele lui Terry Fox intră postmortem în Templul celor mai renumite nume sportive din Canada.

13 septembrie 1981 - Prima zi Terry Fox este organizată în mai mult de 760 localități canadiene şi din lumea întreagă. Cei 300.000 de participanți strâng fonduri de peste 3,5 milioane dolari.

13 aprilie 1982 - Societatea Canadiană de Poştă, emite un timbru în onoarea lui Terry Fox. Este prima dată când un timbru este emis la mai puțin de 10 ani de la moartea persoanei onorate.

20 aprilie 1982 - Fondurile Maratonului Speranței se situează la 27,8 milioane dolari. Ele servesc la finanțarea proiectelor de cercetare la Institutul Național a Cancerului din Canada, în cadrul inițiativei - Noi frontiere Terry Fox.

26 iunie 1982 - Dezvelirea unei statui în bronz de 9 picioare (aprox. 3 metri) pe dealul Terry Fox, situată aproape de Autoruta curajului Terry Fox, la 12 km vest de Thunder Bay, în Ontario. Această statuie supraveghează Lacul Superior, nu departe de locul unde el a abandonat cursa sa de 5.565 km (3.339 milles), la 1 septembrie 1980.

În 1983 Garda de coastă canadiană, redenumeşte a doua navă ca mărime şi putere din flota sa în onoarea lui Terry.

26 mai 1988 - Ziua Terry Fox se transformă într-o organizație independentă a Societății Canadiene a Cancerului. Organismul astfel creat se va numi Fundația Terry Fox.

Februarie 1989 - Rețeaua de televiziune YTV decernează primul Premiu Terry Fox în onoarea persoanelor particulare, sau grupuri, care, în pofida obstacolelor fizice sau psihice, aduc o contribuție apreciabilă comunităților în care locuiesc.

Decembrie 1990 - Sports Network (TSN) numeşte pe Terry Fox Atletul deceniului; printre alți candidați au fost Wayne Gretzky şi Michael Jordan.

11 februarie 1994 - Crearea Premiului Terry Fox pentru persoanele atinse de incapacități fizice, pentru recunoaşterea contribuțiilor personale excepționale, ale canadienilor şi canadiencelor lucrând la ameliorarea condițiilor de viață ale persoanelor cu handicap. Această recompensă cuprinde trei categorii - constructori, realizatori şi atleți.

30 iunie 1999 - Terry Fox este declarat cel mai mare erou canadian, într-o anchetă națională pe internet, comandată pentru ziarul The National Post.

17 ianuarie 2000 - Terry este încă odată imortalizat pe un timbru poştal Canadian. De această dată el face parte din prestigioasă colecție de timbre milenare despre Canadienii şi Canadiencele cu mare influență.

Până astăzi, peste 300 milioane de dolari, s-au strâns pentru cercetări asupra cancerului, în numele lui Terry!

-va continua-

Important!!!

Dacă sunteți interesați să contribuiți la apariția revistei, prevederile legale în vigoare vă oferă posibilitatea de a vă implica financiar, fără ca acest lucru să vă afecteze bugetul.

Prin intermediul **prevederii 2%** din **Codul Fiscal**, ca şi contribuabil persoană fizică, puteți direcționa 2% - începând cu anul fiscal 2005 - din impozitul dumneavoastră pe venit către Asociația HandHope.

Modalitatea prin care puteți direcționa 2% din impozitul dumneavoastră pe venit este simplă.

Persoanele care au realizat numai venituri din salarii în anul fiscal 2006 pot întocmi **formularul 230 - Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 2% din impozitul anual** şi să direcționeze 2% din impozitul pe venit către Asociația HandHope.

Contribuabilii care au realizat şi alte venituri decât din salarii vor completa secțiunea corespunzătoare a **formularului 200 - Declarația specială privind veniturile realizate** în anul 2006.

Ambele formulare vor fi depuse la organul fiscal până la data de 15 mai 2007 în a cărui rază teritorială aveți domiciliul fiscal. Formularele pot fi depuse personal la organul fiscal de domiciliu sau prin poştă, printr-o scrisoare recomandată, recipisa obținută de la oficiul poştal, reprezentând dovada depunerii declarației/cererii în termenul legal prevăzut.

IMPORTANT!

Prin direcționarea a 2% din impozitul pe venitul global către Asociația HandHope, **nu efectuați cheltuieli suplimentare, suma aferentă reprezintă un procent din impozitul pe care l-ați plătit către bugetul statului pentru veniturile realizate în cursul anului precedent**. Utilizând această opțiune direcționați organizației alese acest procent, stabilind chiar dumneavoastră în ce domeniu să fie cheltuiți o parte din banii pe care i-ați plătit ca şi impozit şi, în acelasi timp, contribuiți la realizarea unor proiecte pe care le considerați importante pentru comunitate. Suma reprezentând 2% din impozitul dumneavoastră pe venit o puteți direcționa numai către o singură organizație nonprofit.

Datele de care aveți nevoie pentru direcționarea a 2% din impozitul pe venit Asociației HandHope:

Denumire entitate nonprofit: **Asociația HandHope**

Cod de identificare fiscală: **14877902**

Cont bancar (IBAN):

RO25RNCB4400000079080001 (B.C.R. Alexandria)

Instrucțiuni de completare a formularului 200

Conform normelor metodologice, pentru direcționarea a 2% din impozitul pe venit trebuie să utilizați formularul **Declarația specială privind veniturile realizate în anul 2006.**

Extrasul de mai jos cuprinde informațiile referitoare la procedura de direcționare a 2% din impozitul pe venitul anual pentru sponsorizarea unei organizații nonprofit.

Pentru direcționarea procentului de 2% sunt relevante **capitolele I. Datele de identificare ale contribuabilului (pag. 1)** şi **III. Destinația sumei reprezentând 2% din impozitul pe venitul anual datorat (pag. 4)** din formularul Declarație specială privind veniturile realizate în anul 2006.

Această declarație trebuie să o depuneți anual până la data de 15 mai a anului următor celui de realizare a veniturilor (de exemplu, în anul 2007 depuneți declarația pentru veniturile realizate în anul 2006).

Declarația se completează în 2 exemplare. Originalul trebuie să-l depuneți la **administrația financiară** în a cărui rază teritorială aveti domiciliul fiscal. **Copia** o **păstrați dumneavoastră.**

Declarația o puteți depune direct la registratura administrației financiare sau să o trimiteți prin poştă la adresa acesteia, printr-o scrisoare recomandată. Formularul pentru declarația pe venit îl puteți obține gratuit de la administrația financiară sau îl puteți descărca de pe site-ul Ministerului Finanțelor.

Modul de completare:

I. <u>Datele de identificare ale contribuabilului</u>

Adresa: aici scrieti adresa domiciliului fiscal de la data depunerii declarației.

Cod numeric personal: scrieți codul numeric personal din cartea de identitate, respectiv din buletinul de identitate. În cazul în care sunteți un contribuabil plătitor de taxa pe valoarea adăugată, codul numeric personal va fi precedat de litera "R".

Modalități de restituire: bifați căsuța corespunzătoare modalității de restituire a eventualelor diferențe de impozit pe venit pe care o agreați (numerar, trezorerie, mandat poştal, virament bancar, după caz). În cazul în care optați pentru - virament bancar - completați denumirea băncii şi numărul de cont în care solicitați restituirea diferențelor de impozit şi anexați la declarație, în copie, un extras de cont sau un alt document din care să reiasă în clar denumirea băncii şi numărul de cont.

II. <u>Destinația sumei reprezentând 2% din impozitul pe venitul anual datorat</u>.

Suma: completați cu suma pe care o solicitați să fie virată în contul unei organizații nonprofit (asociație, fundație). În situația în care nu cunoaşteți suma corespunzătoare a 2% din impozitul dumneavoastră, puteți lăsa căsuța necompletată. Suma va fi calculată de către organele fiscale.

Denumire entitate nonprofit: scrieți denumirea organizației nonprofit alese.

Cod de identificare fiscală a entității nonprofit: scrieți codul de identificare fiscală (codul fiscal) al organizației nonprofit în contul căreia solicitați virarea sumei.

Cont bancar (IBAN) completați codul IBAN al contului bancar al organizației nonprofit alese.

POȘTA REDACȚIEI

Cu tot respectul țin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, data de 1 a fiecărei luni (data la care ajunge scrisoarea la redacție) reprezintă ultima zi de „prindere" a scrisorii în revista din luna respectivă, urmând ca cele care ajung după ziua de 1 să fie „prinse" în revista din luna viitoare.

Vă rog mult, pe toți cei ce scrieți, puneți-vă numele complet și adresa la expeditor!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Mărgineanu Silvia - Copșa Mică (Sibiu)

M-a bucurat mult această primă scrisoare a d-voastră. Să știți că din Cupșa Mică numai d-voastră primiți revista, așa că dacă puteți trimite adrese pentru ca și alți semeni de-ai noștri să primească revista, ați face o mare bucurie.

Cât despre expedierea revistei în străinătate, cu toată plăcerea, însă numai prin e-mail. Costurile sunt f. mari.

Aștept viitoarele scrisori.

Bologa Anișoara - Greci (Mehedinți)

Atât de frumos ai scris despre revistă și despre ceea ce înseamnă ea pentru tine! Însă atâta durere când vorbești despre tine și singurătatea ta. Îmi pare tare rău! Dacă dorești, scrie un enunț și cu toată plăcerea îl public la „Doresc să corespondeze". Cu siguranță îi transmit Violetei salutările tale.

Fii tare Anișoara! Nu ești singură!

Lipovanu Anișoara - Valea Seacă (Iași)

M-a bucurat și mă bucură mult colaborarea ta cu Naghi Viorel. Mult m-au bucurat și felicitarea și frumoasele cuvinte scrise la adresa revistei.

Regret însă enorm tragedia prin care ai trecut. Din cele ce mi-ai scris, ți-a fost tare greu, însă cred că, uşor- uşor, cu ajutorul bunului Dumnezeu, vei trece și peste aceasta. Nu uita că, întotdeauna după nori, apare și soarele. Felicitări nepoțelei pentru poezie.

Popescu Nicoleta - Bughea de Jos (Argeș)

Din câte văd, v-ați hotărât ca în fiecare lună să-mi faceți și să ne faceți o bucurie prin scrisoarea și poezia trimise lunar. Iar vestea că revista mai întâi este citită de vecini, de… și abia apoi ajunge în mâinile d-voastră, a fost ca o încoronare a bucuriei făcute. Vă mulțumesc și vă mulțumim.

Cât despre rodul pomului din Eden, din care Dumnezeu le spusese clar să nu mănânce, nu se spune nicăieri în Biblie că era măr. Din câte știu eu, în nici o traducere.

Andreaș Dan - Zalău

Mă bucur că, prin cele scrise, am ajuns să ne cunoaștem mai bine. Mulțumesc și pentru că te-ai gândit să ne transcrii acea poezie și acea mică carte despre suferințele Domnului Isus. Așa cum ți-am spus însă, în revistă doresc să public numai creații proprii. aștept să mai scrii.

Gheorghe Lavinia & Ilie - Adânca (Dâmbovița)

Mă bucur mult că ați revenit cu o scrisoare. Nu am zis că nu doresc să-mi trimiteți poezii cu mesaje deosebite, ci doar că de publicat vor fi publicate numai cele creație proprie. Vă mulțumesc pentru acea listă cu făgăduințe deosebite.

Stanciu Constantin - Buzău

M-am întristat citind despre problemele avute, însă m-am bucurat mult citind cum bunul Dumnezeu a intervenit și a rezolvat problemele. M-a bucurat să citesc și faptul că revista, prin conținutul ei, te-a susținut în această perioadă mai grea.

Fii tare Costele și continuă să te încrezi mereu în El!

Matei Daniela - Reghin

Într-adevăr, mai sunt oameni deosebiți, și mă bucur că tu ai întâlnit unul dintre ei. cât despre celed două nume, nici unul nu apare în banca mea de date (aceasta dacă ți-am înțeles bine scrisul!).

Ursu Stela Vânju -Mare (Mehedinți)

Mulțumesc mult pentru CD-urile trimise. Rubrica „Talentul…" este numai pentru creațiile persoanelor cu handicap. Mulțumesc pentru înțelegere!

Ciocan Gheorghe - Craiova

M-a întristat mult vestea că Maria este cam bolnavă (sper ca între timp să se fi vindecat). Vă rog mult, transmiteți-i personal salutările și încurajările lui Marian. Nu pot face excepție. S-ar crea un precedent. Mulțumesc mult pentru înțelegere și salutări calde Mariei.

Jigăra Georgeta - Brașov

Citind scrisoarea ta, mă gândeam ce ar zice cineva care gândește că în ziua de azi Dumnezeul cel Atotputernic nu mai face minuni, aflând că, în România zilelor noastre, o persoană cu handicap, fără să „stimuleze" pe nimeni, ci numai încrezându-se în El, primește o garsonieră, ca locuință socială!!!

Mare este Dumnezeu!

Mulțumesc pentru tot!

Albu Maria - Mediaș

Am rămas impresionat de cele prin care ați trecut și treceți. M-a durut relatarea purtării sorei d-voastră, însă cred cu putere că ar fi trebuit (și ar trebui) să vă apropiați și mai mult de bunul Dumnezeu, de Cel care, așa cum spuneți în scrisoare, a fost tot timpul cu d-voastră, ajutându-vă să treceți cu bine prin toate.

Cu ajutorul Lui, cu toată inima vă trimit și vă voi trimite lunar revista. Rămâneți tare și încredeți-vă întotdeauna în El!

Constatin Cristian - Ileana (Călărași)

M-am bucurat de primirea scrisorii, însă salutările vă rog să le transmiteți personal. Nr. solicitat este 0744-575460.

Gembășanu Ion - Constanța

M-a bucurat, atât primirea scrisorii, cât și dorința d-voastră de a trimite câte o poezie în fiecare lună. Aștept și așteptăm, însă nu vă așteptați să fie publicate chiar toate!

Anghel Viorica - Andruşul de Jos (R. Moldova)

Când văd că poștașul îmi aduce vreun plic cu adresa din R. Moldova, inima mi se umple de bucurie și citesc cu nerăbdare cele scrise. Îți mulțumesc pt. că mereu revii cu câte o scrisoare.

Cât despre poeziile pe care le trimiți tu și ceilalți cititori scumpi ai revistei, spațiul nu ajunge mai în nici o lună pentru a fi publicate toate, așa că, cu inima strânsă, nu de puține ori trebuie să dau la o parte o poezie sau alta. Și cum luna următoare vin iarăși mai multe decât spațiul alocat creației…

Cât despre revistă, istoricul ei… sper ca articolul de la „Editorial" să te fi lămurit, cel puțin în parte. Un lucru e cert: Totul, dar absolut totul se datorează Bunului Dumnezeu!

Mărițanu Olivia Rahela - Suharău (Botoșani)

Dacă primirea scrisorii tale m-a bucurat mult, citirea ei mi-a adus și tristețe și bucurie: tristețe că ai afecțiunea care o ai, dar bucurie mare (dublă), că ai o familie așa deosebită (mama, surorile…) și că ești o luptătoare cu inima plină de recunoștință și de încredere în Dumnezeu.

Mult succes și aștept să mai scrii (inclusiv poezii)!

Pavelescu Marinică - Piscul Sadovei (Dolj)

M-au impresionat mult cele ce ați scris despre familia d-voastră.Din câte îmi dau seama însă, sunteți o familie de luptători. Continuați să vă încredeți în El și nu vă dați bătuți!

Adresele solicitate nu le pot publica fără acceptul celor două persoane, însă cu toată plăcerea voi publica un enunț al d-

>>> continuare în pagina 19

>>> continuare din pagina 18

voastră, la rubrica „Doresc să corespondeze:”. Aştept să mi-l trimiteţi.

Dănilă Neculai - Suceava

Off! În „iarna” aceasta săracă în zăpadă, mulţi dintre noi am avut de îndurat şi de depăşit fel de fel de probleme şi, din câte văd, nici d-voastră nu faceţi excepţie. Îmi pare rău! Întăriţi-vă în Domnul şi continuaţi să fiţi o încurajare pentru cei din preajma d-voastră.

Nistor Maria - Vaidei (Hunedoara)

Şi eu iubesc animalele, aşa că… Suflete mici, cel sau cei care au chinuit acele biete animăluţe!

Cât despre cealaltă problemă, legată de unele poezii, ai dreptate: mai mi s-a atras atenţia. Eu nu am de unde să ştiu dacă sunt creaţie proprie sau copiate. Mă încred în sinceritatea şi corectitudinea celor care le trimit. Poezia ta am publicat-o cu toată plăcerea!

Iar cât despre acele gânduri publicate, observă faptul că le-am pus între ghilimele, arătând prin aceasta că sunt preluate dintr-o carte, din… Persoanele care le-au trimis, nu au susţinut nici o clipă ca fiind ale lor, proprii, însă fiind atât de deosebite, am vrut să ne „înfruptăm” cu toţii din ele.

Fii tare şi aştept să ne mai scrii!

Oprişan Felicia - Hunedoara

Superbe! Cu adevărat „Mâini de Aur”! Şi eu şi maică-mea am fost super-încântaţi de frumuseţile ce au ieşit din mâinile voastre.

Vă mulţumesc, aşa cum vă mulţumesc şi pentru adrese şi pentru sugestia bună care mi-aţi făcut-o. Mă bucură şi faptul că, prin intermediul revistei, ţi-ai regăsit foste colege şi prietene. (M-ai ajuta mult dacă, în viitor, ai trimite scrisorile prin e-mail)

Velica Valerica - Izbiceni (Olt)

Când scrisoarea specifică încă din primele rânduri: „*Revista pentru mine înseamnă oxigenul..., înseamnă legătura cu lumea mea, cu lumea plină de suferinţă şi mângâiată de Dumnezeu*”, cum să nu te bucuri şi cum să nu-I mulţumeşti bunului Dumnezeu că revista există!

Mă bucur că starea ta sufletească, datorită Lui, s-a schimbat mult în bine în ultimul timp. Continuă să te încrezi în El! Cu siguranţă poate vindeca absolut orice boală sau neputinţă, însă nu uita că rugăciunea „Tatăl nostru” ne îndeamnă să lăsăm totul la latitudinea Lui.

Maurer Anni - Sînleani (Arad)

Mă bucur că revista vă place, dat fiind faptul că are în cuprinsul ei articole interesante. Vă mulţumesc pentru cele scrise la adresa revistei. Cât despre prelucrarea celor ce tu mi-ai scris, reprezentând experienţa ta de viaţă, pentru a fi publicată, cu toată plăcerea, dacă timpul mi-ar fi permis. Aşa însă…

Popescu Gheorghe - Arcani (Gorj)

Off! Aceeaşi problemă! Vă rog să înţelegeţi că atunci când expediez revistele, le expediez pe toate. Vorbiţi neapărat cu factorul poştal! Cât despre trimiterea de adrese noi, nici gând să mă deranjeze. Dimpotrivă, mă bucur enorm, aşa că trimiteţi în continuare. Singura condiţie: să fie persoane cu handicap fizic!

Ionuţ Cîrje - Mogoşoaia

Acelaşi anunţ, repetat, repetat şi iarăşi repetat. Atâta timp cât spaţiul permite, am să-l public, însă…

Ungureanu Claudia - Năməloasa Târg (Galaţi)

Mă bucură faptul că scrisorile tale sunt din ce în ce mai bogate. Şi eu mă bucur că am vorbit la telefon şi că informaţia dată ţi-a fost de folos. Aştept să mai scrii.

Moldovan Mandia - Hunedoara

M-a impresionat mica relatare a experienţei d-voastră de viaţă. Sunteţi, atât d-voastră, cât şi restul familiei, adevăraţi luptători şi, cu respect, salut pe soţul şi pe fata d-voastră. După cum bine ştiţi, există o rubrică pentru relatarea experienţelor de viaţă. D-voastră hotărâţi. Eu… aştept!

Mulţumesc mult pentru cele scrise la adresa revistei!

Udrea Dan - Bărăganu (Brăila)

Mai rar scrisoare aşa bogată în observaţii şi sugestii. Îţi recomand, şi ţie şi celorlalţi utilizatori de NET, un grup de discuţii://groups.yahoo.com/group/handicap_RO/

Cât despre dorinţa şi posibilitatea ta de a scrie unor cititori(e) ai revistei care şi-au exprimat ma demult dorinţa de a coresponda, cu siguranţă nu-i nici o problemă (nu cred că pentru aceasta-i nevoie de un anunţ din partea ta, însă dacă insişti… Ceea ce te rog însă, atât pe tine cât şi pe ceilalţi ce au acces la NET, este ca orice îmi trimiteţi, să-mi trimiteţi prin e-mail: m-aţi ajuta mult!).

Doresc să corespondeze:

Ionaşcu Daniel - Buhuşi

*Mă numesc Ionaşcu Daniel şi am 40 de ani. Sunt din **Buhuşi, Bacău, str. Casa de apă, nr. 50**. Am o deficienţă vizuală. Am mai multe hobiuri, ca pescuitul, muzica şi calculatorul. Aş dori să cunosc pe aceea care ştie să dăruiască afecţiune şi înţelegere. Persoanele interesate îmi pot scrie pe adresa mai sus menţionată cât şi pe email: **ionascu_97@yahoo.com** sau la tel. **0234-263300**.*

Blaga Cătălin - Caracal (Olt)

*Mă numesc Blaga Cătălin, am 26 de ani şi vreau să-mi fac cât mai mulţi prieteni. Am tetrapareză spastică. Nu-mi pot mişca degetele şi de aceea nu pot coresponda prin scrisori, dar cei care vor să corespondeze cu mine o pot face la nr. de telefon **0726-011095** (prin sms) sau **0765-042733** (prin sms şi telefon)*

Tincă Leona Ileana - Craiova

Mă numesc Tincă Leona Ileana şi am vârsta de 27 de ani. Aş dori să corespondez cu fete şi băieţi pentru prietenie.

Tincă Leona Ileana, str. Nanterre, nr. 23, bl. D 11, sc. 2, et. 4, ap. 19, loc. Craiova, jud. Dolj, tel. 0767-330804

Mărgineanu Silvia - Copşa Mică (Sibiu)

...cei câţiva colegi de liceu (de fapt foşti colegi) cărora le-am văzut numele în revistă şi de care nu mai ştiu nimic, sau aproape nimic, de la terminarea liceului.

De aceea îţi scriu, ca să-mi publici adresa şi nr. de telefon pentru foştii colegi.

Silvia Mărgineanu, str. Al. Castanilor, bl. 12, sc. A, et. 1, ap. 4, loc. Copşa Mică, jud. Sibiu, cod 555400, tel. 0269-840671

SPONSOR: S.C. RELIAN S.A., distribuitor utilaje agricole, sisteme de irigat prin picurare, etc. CONTACT: Şos. Alexandriei, nr.220, sector 5, Bucureşti tel. 021-4205914; 0742-358431

Asociaţia “HandHope” Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565, loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240, Tel. 0247-327122; 0765-365533 e-mail: aurelsda@yahoo.com